

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล

Development of Reading and Spelling Skills for Mathayomsuksa 1 Students Using the Individual Diagnostic Exercises

ขวัญณา บุญนิธิ¹ ทรงภพ ขุนมธุรส²

Khwannapha Boonnitee¹ and Songphop Khunmathurot²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน 2) แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด และ 3) แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test Dependent Samples) และ t-test One Sample

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะด้านการอ่าน การอ่านสะกดคำ แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล

¹นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, Student of Master of Education Program in Thai Language, Faculty of Education, Naresuan University

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, Ph.D. of Program in Thai Language, Faculty of Education, Naresuan University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ขวัญณา บุญนิธิ, Khwannapha_ae@hotmail.com

รับเมื่อ 29 พฤษภาคม 2564 แก้ไข 14 มิถุนายน 2564 ตอรับเมื่อ 15 มิถุนายน 2564

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) compare students' reading and spelling skills before and after learning through individual diagnostic exercises, and 2) compare students' reading and spelling skills after the intervention to the criteria of 70 percent. The sample group, obtained through a purposive sampling, consisted of five students from Prathomsuksa 1 in the second semester of the academic year 2020 at Ban Khlong Nam Chon School, Mae Wong District, Nakhon Sawan Province. The tools included 1) ten learning plans for Prathomsuksa 1 students in Thai learning subject groups, 2) five volumes of individual diagnosis exercises for Prathomsuksa 1 students, and 3) a 20-item reading and spelling test. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test for Dependent Samples, and one-sample t-test.

The results of the research were as follows:

1. The comparative results revealed that students' reading and spelling skills before and after the intervention were higher than before the intervention at the .05 level of significance.
2. The comparative results revealed that students' reading and spelling skills before and after the intervention were higher than the defined criteria when compared to the 70 percent criteria at the .05 level of significance.

Keywords : Reading and Spelling Development, Reading and Spelling skills, Individual Diagnostic Exercises

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติและเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนในชาติจะต้องหวงแหนและรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ใช้ในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาของตนเองและมีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ทางภาษาของชาติไทย ซึ่งในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยมิได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ต้องสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สาระวิชาอื่น ๆ และใช้ในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้อาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กรมวิชาการ, 2551, หน้า 21) จึงมุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม โดยกำหนดสาระหลักของการเรียนรู้ออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณกรรมและวรรณคดี โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด มีทักษะกระบวนการทางภาษา

มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้

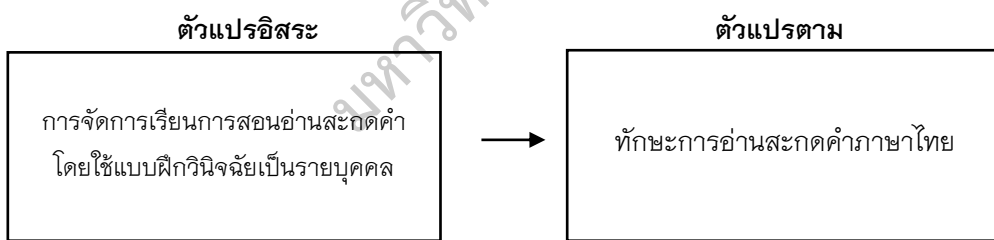
กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายสนับสนุนให้คนไทยมีนิสัยรักการอ่าน เห็นได้จากโครงการส่งเสริมการอ่านอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพราะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การดู การพูดและการเขียน จะเห็นได้ว่า ทักษะการอ่านเป็นปัจจัยส่งเสริมเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการเรียนนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน การอ่านสะกดคำเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียนในการเริ่มต้นการฝึกการอ่าน ครูผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญและพร้อมที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านสะกดคำของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลการทดสอบ RT (Reading Test) ด้านความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561-2562 มีคะแนนเฉลี่ยการสอบทดสอบด้านการอ่าน RT (Reading Test) คะแนนการอ่านออกเสียง ในปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเท่ากับ 33.50 และคะแนนการอ่านรู้เรื่อง มีคะแนนเท่ากับ 41.75 ซึ่งรวมทั้ง

2 ด้าน ได้คะแนนเฉลี่ย 37.62 และปีการศึกษา 2561 มีคะแนนการอ่านออกเสียง เท่ากับ 50.39 และคะแนนการอ่านรู้เรื่อง มีคะแนนเท่ากับ 60.71 รวมทั้ง 2 ด้าน ได้คะแนนเฉลี่ย 55.55 สังเกตเห็นได้ว่า ในปีการศึกษา 2562 มีคะแนนการอ่านต่ำกว่าปีการศึกษา 2561 อย่างเห็นได้ชัด

การประเมินผลในชั้นเรียนเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนถือว่ามีผลสำคัญและจำเป็น เพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหา ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระยะของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะได้นำผลจากการประเมินไปใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาการเรียนรู้อันเกิดขึ้นได้ทันที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตน และสามารถเรียนรู้ในระดับขั้นที่สูงขึ้นต่อไปได้ ผลการประเมินจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมยิ่งขึ้นหรืออาจสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนยังบกพร่องเพื่อเติมเต็มผู้เรียนให้เต็มศักยภาพต่อไป (เกรียงศักดิ์ พลยะเดช และคณะ, 2540, หน้า 5) การแก้ปัญหาการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เริ่มด้วยนำผลการทดสอบด้านการอ่าน RT (Reading Test) มาวินิจฉัยรายบุคคลถึงสาเหตุว่านักเรียนแต่ละคนมีปัญหาการอ่านจากส่วนใด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด หากพบว่าไม่มีข้อบกพร่องในจุดประสงค์ใด ก็จะได้ใช้ข้อมูลนั้น ๆ เป็นแนวทางในการปรับปรุง การเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอม่วงกัก จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอม่วงกัก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

หรือรายกลุ่ม และเป็นการพัฒนาวิธีการสอนของครูต่อไป และนำมาสร้างเป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้ตรงกับปัญหาสำหรับนักเรียนแต่ละคน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549, หน้า 131)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงสนใจการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนในด้านการอ่าน เพื่อจะพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยการใช้แบบฝึกวินิจฉัยรายบุคคล เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการอ่านของผู้เรียนแต่ละคน โดยจัดเนื้อหาของแบบฝึกให้เหมาะสมกับระดับชั้นและรายบุคคล เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการอ่านสะกดคำ โดยหวังว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้ จะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยพัฒนาการอ่านสะกดคำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับผู้เรียน และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจจัย เป็นรายบุคคล ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษาตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และมาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติ ของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

1.2 ศึกษาทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การอ่านสะกดคำ จากงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 20 ชั่วโมง

1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.5 สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญใช้ประกอบการประเมิน หรือตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีสาระในการประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.7 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละข้อ มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเทพมงคลทอง อำเภอแม่वंรก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 10 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเวลา ภาษา เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองใช้ มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมอย่างสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่वंรก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน

2. แบบฝึกวินิจจัยเป็นรายบุคคล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

2.1 ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่वंรก จังหวัดนครสวรรค์

2.2 ศึกษาหลักสูตร ดัชนีข้อมูล คู่มือการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรโรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน พุทธศักราช 2561 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับการจัดทำหน่วยการเรียนรู้

2.3 ศึกษาการสร้างแบบฝึกวินิจจัยเป็นรายบุคคล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากเอกสารต่าง ๆ

2.4 ดำเนินการสร้างแบบฝึกวินิจจัยเป็นรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แบบฝึก

2.5 สร้างแบบประเมินแบบฝึกวินิจจัยเป็นรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยถามครอบคลุมองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะทั้ง 5 ด้าน

2.6 นำแบบฝึกพร้อมแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม ของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.7 นำแบบฝึกวินิจจัยเป็นรายบุคคล พร้อมแบบประเมินหลังจากให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบฝึกความถูกต้องของภาษา

2.8 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแบบฝึก มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาคุณภาพ ของแบบฝึก ได้ค่าเฉลี่ยของแบบฝึก อยู่ระหว่าง 3.60–4.60 ได้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.45–0.55

2.9 นำแบบฝึกวิจัยเป็นรายบุคคล ปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเทพมงคลทอง อำเภอแม่วังค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 10 คน

2.10 ปรับปรุงแบบฝึกให้มีความเหมาะสม ด้านรูปภาพ ด้านเนื้อหา และความเหมาะสมของแบบฝึกให้สอดคล้องกับ เนื้อหา จากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่วังค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน

3. แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เป็นแบบทดสอบการอ่าน หลังจากการใช้แบบฝึก เป็นแบบปรนัย ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ในการวิจัย ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาเอกสาร ตำรา และ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่าน สะกดคำ

3.2 วิเคราะห์พฤติกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้างแบบทดสอบให้มีความตรงตามเนื้อหา จุดประสงค์ การเรียนรู้ โดยดำเนินการสร้างเป็นตารางวิเคราะห์ข้อสอบ เนื้อหาและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ของเนื้อหา จุดประสงค์ และปริมาณของแบบทดสอบ

3.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

3.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปไว้ใช้ต่อไป เพราะถือว่าเป็นข้อสอบที่มีความตรงเชิงเนื้อหา

3.7 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน บ้านเทพมงคลทอง จำนวน 8 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบได้ความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.37–0.75 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.30–0.91 ค่าความเชื่อมั่น KR-20 เท่ากับ 0.90 มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.8 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่วังค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน โดยใช้ทดสอบ ก่อนเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบ วัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2. จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ประกอบกับแบบฝึกวิจัย เป็นรายบุคคล

3. ทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียน หลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่าน ซึ่งเป็น แบบทดสอบฉบับเดียวกับก่อนเรียน

4. ตรวจสอบให้คะแนนทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อประเมินผล ที่ได้จากการทดสอบ ก่อนเรียน และหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จากการใช้แบบฝึกวิจัยเป็นรายบุคคล โดยใช้สถิติ (t-test Dependent Samples)

2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ (t-test One Sample)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.2 การหาค่าความยากและอำนาจจำแนกรายข้อ

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้

สูตร KR-20

3. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการตรวจสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test Dependent Samples)

3.2 เปรียบเทียบคะแนนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กับกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มเดียว (t-test One Sample)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัย เป็นรายบุคคล ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 คะแนน และ 16.40 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า ทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ พบว่า

คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะทางด้านการอ่านสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล ที่สร้างขึ้นมาจากข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน ที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน เช่น การอ่านสะกดคำ เนื่องจากนักเรียนจำพยัญชนะไม่ได้ ออกเสียงสระไม่ถูกต้อง จึงทำให้ไม่สามารถอ่านสะกดคำนั้นได้ ดังนั้น แบบฝึกวินิจฉัยที่สร้างขึ้นจากสภาพปัญหาการอ่านของนักเรียนแต่ละคนดังกล่าว ทำให้นักเรียนมีทักษะทางการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงขึ้น โดยที่นักเรียนได้เรียนรู้ที่ละน้อยตามขั้นตอนที่ครูเตรียมการสอนมาแล้ว ทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาและฝึกฝนในการอ่านต่อไป การใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ยึดหลักการสอนตามความต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มฟัง อ่าน พูด และเขียน นักเรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมมากกว่า สิ่งที่เป็นนามธรรมและประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง ทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มเพื่อให้นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้แบบประสบการณ์ เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถในการรับรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและทำแบบฝึกเสริมไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ พนมวัน วรดลย์ (2542) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 87.74/82.11 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไม่ซับซ้อนแล้วค่อย ๆ ฝึกในสิ่งที่เข้าใจยากและมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งแบบฝึกที่นักเรียนเรียนรู้ไปแล้วจะเป็นพื้นฐานของแบบฝึกในชุดต่อ ๆ ไป แบบฝึกวินิจฉัย

เป็นรายบุคคล มีตัวอย่างที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน (ทิตินา แชมมณี, 2551, หน้า 51) นักเรียนสามารถศึกษาตัวอย่าง และทำแบบฝึกหัดได้ด้วยตัวเอง เนื้อหา ตัวอย่าง และแบบฝึกหัดแต่ละชุด เป็นลำดับเรื่องราวมีภาพที่น่าสนใจ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน และมีจำนวนของแบบฝึกหัดที่เหมาะสม ให้นักเรียนได้ฝึกเขียน ฝึกอ่านซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการสอนตามความต้องการของนักเรียน โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มฟังอ่าน พูด และเขียน นักเรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้แบบประสบการณ์ เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถในการรับรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น สอดคล้องกับ ประกายแก้ว มุกดาดี (2552) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนคำ ที่มีตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะประสมคำด้วยภาพกับแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการประสมคำด้วยภาพและแผนผังความคิดทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นและมีความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กัน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีและนักเรียนได้ทำแบบฝึกเสริมทักษะซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษา แบบฝึกเสริมทักษะช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน เพราะฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน โดยทำเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ประเมินการเรียนรู้ทั้งระบบ นักเรียน-นักเรียน และครู-นักเรียน

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการอ่านสะกดคำดีขึ้นกว่าเดิม แบบฝึก

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- เกรียงศักดิ์ พลยะเดช และคณะ. (2540). *การวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของนักเรียน แฟ้มสะสมงาน (Portfolio)*. กรุงเทพฯ: ป.สัมพันธ์พาณิชย์.
- ทิตินา แชมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากเรียนรู้สูงกว่าปกติ ประกอบกับแบบฝึกทำให้นักเรียนได้ฝึกเป็นรูปธรรม เรียนจากง่ายไปหายาก จึงทำให้เรียนรู้เร็วกว่าการสอนทั่วไป โดยการให้นักเรียนได้ฝึกหัดด้วยตัวตนเอง นักเรียนมีโอกาสทำซ้ำ ๆ ในการอ่านสะกดคำ จึงทำให้นักเรียนจำได้แม่นยำและอ่านได้เก่งยิ่งขึ้น แบบฝึกที่ดีจะส่งผลต่อการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้เสริมแรงด้วยการให้คำชมเชย ให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ การให้กำลังใจจะทำให้ผู้เรียนไม่ย่อท้อต่อการเรียนรู้ เกิดความมานะพยายามในการที่จะทำให้เกิดการพัฒนาตนเองมากขึ้น นักเรียนมีการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านสะกดคำ สามารถเรียนรู้เนื้อหาไปตามลำดับ มีการอ่านย้ำทบทวนตนเองตลอดเวลา ถือเป็นลักษณะที่จำเป็นอย่างมากในวิชาภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ควรบันทึกผลคะแนนหลังทำแบบฝึกทักษะเพื่อแจ้งให้นักเรียนได้ทราบผลพัฒนาการในการอ่านสะกดคำของตนเองทันที ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความพยายามในการทำแบบฝึกครั้งต่อไปให้มากขึ้น เป็นการเสริมแรงในการเรียนรู้อีกแบบหนึ่ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างแบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล ให้มีความหลากหลาย หรือออกแบบหลาย ๆ ชุด โดยใช้รูปแบบเกม เพื่อให้นักเรียนสนุกกับการเรียน
2. ควรสร้างชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และเขียนสะกดคำ โดยใช้วิธีการสอนในรูปแบบเรียนปนเล่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

- ประกายแก้ว มุกดาดี. (2552). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะประสมคำด้วยภาพกับแผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พนมวัน วรตลย์. (2542). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ช้างทอง.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร